

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИРІШЕННЯ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

ст. викладач. Козін Е.Г., студент гр. Ф-91 Карчевська Є.О.

Важливим і принципово новим елементом фінансування охорони здоров'я в Україні стає система медичного страхування. Страхова медицина - це форма організації охорони здоров'я, яка передбачає обов'язкове державне страхування від хвороб у поєднанні з приватною лікарською практикою і медичними установами. При теперішньому розвитку медичне страхування набуває все більшого значення в економіці. Уже тривалий час дана проблема обговорюється в широких колах громадськості.

Над проблемами медичного страхування працюють багато вчених: В.В.Рудень, О.М.Сидорчук, Т.Стецюк, В.В.Мортиков, В.Ф.Москаленко, В.М.Пономаренко, В.Й.Плиса, В.Д.Базилівич та ін.. Однак, треба досліджувати циклічний характер медичного страхування, її принципів, методів, шляхів упровадження і реалізації в Україні.

Мета дослідження – аналіз та виявлення недоліків у регулюванні страхових організацій комплексу проблем щодо впровадження медичного страхування в Україні.

Оскільки, за останні роки запропоновано досить багато варіантів законопроектів щодо обов'язкового медичного страхування. Одні із них пропонують залучати до процесу медичного страхування комерційні установи, інші вважають, що ці повноваження повинні керуватися державою. На сьогоднішній день у сфері медичного страхування України пропонується розглянути і прийняти: Проект Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування». Цим законопроектом передбачається:

- забезпечення гарантованого рівня надання безоплатної кваліфікованої медичної допомоги у визначеному законодавством обсязі;
- забезпечення належного контролю за якістю медичних послуг;
- запровадження договірних відносин та закупівлі медичних послуг за суспільні кошти;
- запровадження додаткових джерел фінансування охорони здоров'я.

Окрім цього, щоб удосконалити медичне страхування необхідно зробити наступне:

-внесення змін до номенклатури медичних спеціальностей, передбачивши наявність експертів якості надання медичної допомоги;

-створення загальнодержавного реєстру лікарів, котрі залучаються до проведення цього виду експертів;

-підвищити рівень довіри людей до інституту добровільного медичного страхування;

-поліпшити ситуацію з профілактикою захворюваності населення;

-вдосконалити механізм реалізації громадянами права на охорону здоров'я;

-закріпити положення про перелік захворювань, які можуть розглядатись як страхові випадки, має відповідати міжнародному класифікатору хвороб;

-внесення змін до ЗУ «Про страхування», передбачивши можливість застрахованої особи вносити зміни до договору про медичне страхування, якщо вони не суперечать чинному законодавству та спрямовані на захист прав застрахованої особи, зі спрощеною процедурою реєстрації цих змін;

-внесення змін до ЗУ «Про страхування» і передбачення можливості подання змін та доповнень до правил страхування за спрощеною процедурою затвердження, якщо вони не суперечать чинному законодавству і спрямовані на захист прав застрахованої особи.

Наша держава повинна брати досвід медичного страхування між досвідченими зарубіжними країнами. Саме страхова медицина здатна поліпшити стан охорони здоров'я та здійснити головну мету участі держави в медичній галузі - збереження, покращення здоров'я населення і реалізації пацієнтами своїх прав, свобод і законних інтересів. На сучасному етапі системи охорони здоров'я необхідні радикальні зміни в підготовці та забезпеченні кадрами страхових компаній, збільшення величини страхових платежів у страхову індустрію висококваліфікованих спеціалістів.

Отже, необхідно розвивати конкуренцію серед страховиків, що спеціалізуються на даному виді страхування. Водночас розвиток добровільного медичного страхування вимагає значного удосконалення нормативно – методичної бази, зміни податкової політики, підвищення фінансової надійності страхових компаній. Така система дозволить створити умови для більш повного задоволення потреб населення в одержанні доступної і високоякісної медичної допомоги, зменшить навантаження на державний та місцеві бюджети в системі медичного

обслуговування, допоможе уникнути витрат на надання зайвих медичних послуг з метою одержання додаткового прибутку.

1. Бідний В.Г., Орлова Н.М. Медичне страхування. – К., 2000. – 136 с.
2. Єрмілов В. Питання медичного страхування в сучасній Україні: пройдені шляхи і перспективи /В. Єрмілов // Соціальне страхування. – 2008. – №1. – С. 18–21.
3. Загородній В.В., Коваленко О.С. // Охорона здоров'я України. – 2004.

Економічні проблеми сталого розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.): у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : Сумський державний університет, 2013. – Т. 4. – С. 222-223.